

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2004

Vyhlásené: 26.11.2004

Časová verzia predpisu účinná od: 18.04.2007

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

619

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 26. júla 1995 bol v Bruseli prijatý Dohovor vypracovaný na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii, o zriadení Európskeho policajného úradu (Dohovor o Europole). Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s dohovorom uznesením č. 952 z 13. mája 2004 a súčasne rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prezident Slovenskej republiky podpísal listinu o prístupe Slovenskej republiky k dohovoru 28. mája 2004. Listina o prístupe bola uložená u generálneho tajomníka Rady Európskej únie, depozitára dohovoru, 31. mája 2004. Dohovor nadobudol platnosť 1. októbra 1998 na základe čl. 45 ods. 3 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. septembra 2004 na základe čl. 46 ods. 4.

**K oznámeniu č. 619
2004 Z. z.****DOHOVOR vypracovaný na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii, o zriadení
Európskeho policajného úradu (Dohovor o Europole)**

Vysoké zmluvné strany tohto dohovoru, členské štáty Európskej únie, odvolávajú sa na akt Rady z 26. júla 1995, s vedomím naliehavých problémov vyplývajúcich z terorizmu, nedovoleného obchodovania s omamnými látkami, psychotropnými látkami a určenými látkami a iných závažných foriem medzinárodného zločinu, keďže je potrebný rozvoj solidarity a spolupráce medzi členskými štátmi Európskej únie, najmä prostredníctvom zlepšovania policajnej spolupráce medzi členskými štátmi, keďže takýto rozvoj by mal umožňovať ďalšie zlepšenie ochrany bezpečnosti a verejného poriadku, keďže zriadenie Európskeho policajného úradu (Europolu) bolo schválené v Zmluve o Európskej únii zo 7. februára 1992, berúc do úvahy rozhodnutie Európskej rady z 29. októbra 1993, podľa ktorého sa Europol sa zriaďuje v Holandsku a sídlo má v Haagu, majú na pamäti spoločný cieľ zlepšovania policajnej spolupráce v oblasti terorizmu, nedovoleného obchodovania s omamnými látkami, psychotropnými látkami a určenými látkami a iných závažných foriem medzinárodného zločinu prostredníctvom stálej, utajenej a intenzívnej výmeny informácií medzi Europolom a národnými ústredňami členských štátov, pod podmienkou, že formy spolupráce ustanovené v tomto dohovore by nemali mať vplyv na ostatné formy bilaterálnej alebo multilaterálnej spolupráce, v presvedčení, že v oblasti policajnej spolupráce sa musí venovať mimoriadna pozornosť ochrane práv jednotlivcov, najmä ochrane ich osobných údajov, keďže činnosť Europolu podľa tohto dohovoru sa nedotýka právomocí Európskych spoločenstiev; keďže Europol a spoločenstvá majú vzájomný záujem vytvárať v rámci Európskej únie rôzne formy spolupráce, ktoré umožnia čo najúčinnnejšie plnenie príslušných úloh, dohodli sa takto:

**HLAVA I
ZRIADENIE EUROPOLU A JEHO ÚLOHY****Článok 1
Zriadenie**

1. Členské štáty Európskej únie (ďalej len „členské štáty“) týmto zriaďujú Európsky policajný úrad (ďalej len „Europol“).
2. Europol udržiava spojenie so samostatnými národnými ústredňami zriadenými v každom členskom štáte alebo určenými podľa článku 4.

**Článok 2
Ciele**

1. Cieľom Europolu je v rámci policajnej spolupráce medzi členskými štátmi podľa Zmluvy o Európskej únii zlepšovať prostredníctvom opatrení uvedených v tomto dohovore účinnosť a spoluprácu príslušných orgánov členských štátov v oblasti predchádzania závažným zločinom a boja proti nim v prípadoch, ak existujú konkrétne náznaky alebo dostatočné dôvody domnievať sa, že ide o činnosť organizovanej zločineckej štruktúry a uvedené zločiny postihujú dva alebo viac členských štátov spôsobom, ktorý si vyžaduje spoločný postup členských štátov vzhľadom na rozsah, dôležitosť a dôsledky príslušných trestných činov. Na účel tohto dohovoru sa za závažné medzinárodné zločiny považujú tieto formy zločinu: spáchané trestné činy alebo trestné činy, ktoré by mohli byť spáchané v oblasti terorizmu ohrozujúceho život, spravodlivosť, osobnú slobodu alebo vlastníctvo, nedovolené obchodovanie s omamnými, psychotropnými a určenými látkami, nezákonná činnosť súvisiaca s legalizáciou príjmov z trestnej činnosti, obchodovanie s

jadrovými a rádioaktívnymi látkami, ilegálne prevádzanie imigrantov, obchodovanie s ľuďmi, krádeže motorových vozidiel a formy zločinu uvedené v prílohe alebo ich špecifické prejavy.

2. Na návrh správnej rady Rada jednomyselne ustanovuje priority Europolu v oblasti boja proti formám závažných medzinárodných zločinov, ktoré patria do mandátu Europolu, ako aj ich predchádzania.
3. Do pôsobnosti Europolu, ak ide o formu trestnej činnosti alebo jej špecifické prejavy, patria aj súvisiace trestné činy. Nezahŕňajú však trestné činy súvisiace s legalizáciou príjmov z trestnej činnosti, pri ktorých ide o formy trestnej činnosti, ktoré podľa odseku 1 nepatria do pôsobnosti Europolu.
Za súvisiace trestné činy sa považuje také konanie, ktoré sa zohľadňuje podľa postupov ustanovených v článkoch 8 a 10:
  - trestné činy spáchané s cieľom získať prostriedky na páchanie trestných činov v oblasti pôsobnosti Europolu,
  - trestné činy spáchané s cieľom uľahčovať alebo uskutočňovať trestné činy v oblasti pôsobnosti Europolu,
  - trestné činy spáchané na zabezpečovanie beztrestnosti trestných činov, ktoré patria do pôsobnosti Europolu.
4. Na účely tohto dohovoru „príslušné orgány“ sú všetky štátne orgány členských štátov, ktoré sú podľa vnútroštátnych právnych predpisov zodpovedné za predchádzanie trestným činom a boj proti nim.

Článok 3

Úlohy

1. V rámci cieľov podľa článku 2 ods. 1 plní Europol tieto hlavné úlohy:
  - 1) uľahčuje výmenu informácií medzi členskými štátmi,
  - 2) získava, zhromažďuje a analyzuje informácie a správy,
  - 3) bezodkladne poskytuje príslušným orgánom členských štátov prostredníctvom národných ústrední uvedených v článku 4 informácie a zistené súvislosti medzi trestnými činmi,
  - 4) pomáha pri vyšetrowaní v členskými štátoch a poskytuje všetky dôležité informácie národným ústredniám,
  - 5) udržiava počítačový systém zhromaždených informácií obsahujúcich údaje v súlade s článkami 8, 10 a 11,
  - 6) zúčastňovať sa vo funkcii posily v spoločných vyšetrowacích tímoch v súlade s článkom 3a,
  - 7) žiadať kompetentné orgány dotknutých členských štátov, aby viedli a koordinovali vyšetrowania v špecifických prípadoch v súlade s článkom 3b.
2. S cieľom zlepšovať spoluprácu a zvyšovať výkonnosť príslušných orgánov členských štátov prostredníctvom národných ústrední s ohľadom na plnenie cieľov ustanovených v článku 2 ods. 1 Europol plní aj ďalšie úlohy:
  - 1) rozvíja odborné znalosti príslušných orgánov členských štátov v oblasti vyšetrowacích postupov a poskytuje poradenstvo o vyšetrowaní,
  - 2) poskytuje strategické údaje s cieľom uľahčovať a podporovať účinné a racionálne využívanie zdrojov dostupných na vnútroštátnej úrovni na operatívne úlohy,
  - 3) pripravuje súhrnné správy o situácii.
3. Okrem toho môže Europol v rámci svojich cieľov podľa článku 2 ods. 1 v súlade so svojimi personálnymi a rozpočtovými možnosťami a v medziach určených správnu radou poskytovať pomoc členským štátom prostredníctvom poradenstva a výskumu v týchto oblastiach:
  - 1) školenia členov príslušných orgánov,
  - 2) organizácia a technické vybavenie týchto orgánov,
  - 3) metódy predchádzania kriminalite,
  - 4) technické a kriminalisticko-vedecké policajné metódy a vyšetrowacie postupy.

4. Bez toho, aby bol dotknutý Dohovor o predchádzaní falšovaniu peňazí podpísaný v Ženeve 20. apríla 1929 a Protokol k nemu, Europol má taktiež funkciu kontaktného miesta Európskej únie pri kontaktoch s tretími štátmi a organizáciami pre boj proti falšovanej mene euro.

Článok 3a

Účasť v spoločných vyšetrovacích tímoch

1. Úradníci Europolu sa môžu zúčastniť vo funkcii posily v spoločných vyšetrovacích tímoch, ako aj v tímoch vytvorených podľa článku 1 Rámcového rozhodnutia z 13. júna 2002 o spoločných vyšetrovacích tímoch¹⁾ alebo podľa článku 13 Dohovoru z 29. mája 2000 o vzájomnej pomoci na trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, ak tieto tímy vyšetrojú trestné činy, ktoré patria do kompetencie Europolu podľa článku 2. Úradníci Europolu môžu v medziach ustanovených právom členského štátu, v ktorom vyšetrovací tím pôsobí, a podľa dohody uvedenej v odseku 2 pomáhať pri všetkých činnostiach a vymieňať si informácie so všetkými členmi vyšetrovacieho tímu podľa odseku 3. Nezúčastnia sa však na prijímaní žiadnych donucovacích opatrení.
2. Administratívna realizácia účasti úradníkov Europolu v spoločnom vyšetrovacom tíme sa ustanoví v dohode medzi riaditeľom Europolu a kompetentnými orgánmi členských štátov zúčastnených v spoločnom vyšetrovacom tíme so zapojením národných jednotiek. Pravidlá upravujúce také dohody určí Správna rada Europolu konajúca na základe dvoj tretinovej väčšiny svojich členov.
3. Úradníci Europolu vykonávajú svoje úlohy pod vedením vedúceho tímu, pričom sa zohľadnia podmienky ustanovené v dohode uvedenej v odseku 2.
4. Podľa dohody uvedenej v odsekoch 2 a 3 sa môžu úradníci Europolu priamo spojiť s členmi spoločného vyšetrovacieho tímu a v súlade s týmto dohovorom poskytovať členom a vyslaným členom spoločného vyšetrovacieho tímu informácie z ktorejkoľvek zložky počítačového systému zhromaždených informácií uvedenej v článku 6. V prípade priameho spojenia bude o tom Europol informovať súčasne národné jednotky členských štátov zastúpených v tíme, ako aj členské štáty, ktoré poskytli informácie.
5. Informácie, ktoré získal úradník Europolu počas účasti v spoločnom vyšetrovacom tíme, môžu sa so súhlasom a na základe zodpovednosti členského štátu, ktorý poskytol informácie, zaradiť do ktorejkoľvek zložky počítačového systému podľa podmienok ustanovených v tomto dohovore.
6. Počas pôsobenia spoločného vyšetrovacieho tímu uvedeného v tomto článku budú úradníci Europolu vo vzťahu k trestným činom, ktoré spáchali alebo ktoré boli spáchané proti nim, podliehať vnútroštátnym právnym predpisom členského štátu, v ktorom pôsobia, uplatniteľným na osoby s porovnateľnou funkciou.

Článok 3b

Žiadosti Europolu o začatie vyšetrovania trestných činov

1. Členské štáty sa majú zaoberať každou žiadosťou Europolu o začatie, vedenie a koordinovanie vyšetrovaní v špecifických prípadoch a mali by takým žiadosťiam venovať náležitú pozornosť. Europol je potrebné informovať, či sa požadované vyšetrovanie začne.
2. Ak sa kompetentné orgány členského štátu rozhodnú, že nevyhovujú žiadosti Europolu, budú informovať Europol o svojom rozhodnutí a o dôvodoch takého rozhodnutia, ak im nie je znemožnené uviesť svoje dôvody, pretože by tým
  - (i) poškodili podstatné záujmy bezpečnosti štátu alebo
  - (ii) by ohrozili úspešnosť prebiehajúcich vyšetrovaní, alebo bezpečnosť jednotlivcov.
3. Odpovede na žiadosti Europolu o začatie, vedenie a koordinovanie vyšetrovaní v špecifických prípadoch, ako aj informácie pre Europol o výsledkoch vyšetrovaní treba odosielať cez kompetentné orgány členských štátov na základe pravidiel ustanovených v Dohovore o Europole a príslušnej vnútroštátnej legislatívy.
4. Na základe dohody o spolupráci, ktorá sa má podpísať s Eurojust-om, bude Europol pri podávaní žiadosti o začatie vyšetrovaní trestných činov informovať Eurojust.

Článok 4 **Národné ústredne**

1. Každý členský štát zriadi alebo vymenuje národnú ústredňu na plnenie úloh uvedených v tomto článku.
2. Národná ústredňa je jediným styčným orgánom medzi Europolom a príslušnými národnými orgánmi. Členské štáty však môžu povoliť priame kontakty medzi určenými príslušnými orgánmi a Europolom s výhradou podmienok určených dotknutým členským štátom vrátane predchádzajúceho zapojenia národnej ústredne.
Národná ústredňa zároveň dostáva od Europolu všetky informácie zmenené v rámci priamych kontaktov medzi Europolom a určenými národnými orgánmi. Vzťahy medzi národnou ústredňou a príslušnými orgánmi sa riadia vnútroštátnymi právnymi predpismi a najmä príslušnými ústavnými predpismi.
3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktoré umožňujú národným ústredniam plniť si svoje úlohy a najmä umožňujú prístup k príslušným vnútroštátnym údajom.
4. Národné ústredne
  - 1) z vlastnej iniciatívy poskytujú Europolu informácie a správy potrebné na plnenie jeho úloh,
  - 2) na požiadanie Europolu poskytujú informácie, správy a poradenstvo,
  - 3) aktualizujú informácie a spravodajské údaje,
  - 4) v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vyhodnocujú informácie a spravodajstvo pre príslušné orgány a poskytujú im takéto materiály,
  - 5) obracajú sa na Europol so žiadosťami o poradenstvo, informácie, správy a analýzy,
  - 6) poskytujú Europolu informácie určené na uloženie do počítačového systému,
  - 7) pri každej výmene informácií medzi nimi a Europolom zabezpečujú súlad s právom.
5. Bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť členských štátov, so zreteľom na udržiavanie verejného poriadku a ochranu vnútornej bezpečnosti, národná ústredňa nie je povinná v jednotlivých prípadoch poskytovať informácie a správy ustanovené v článku 4 bodoch 1), 2) a 6) a v článkoch 7 a 10, ak by išlo o
  - 1) poškodenie základných národných bezpečnostných záujmov alebo
  - 2) ohrozenie úspechu práve prebiehajúceho vyšetrovania, alebo ohrozenie bezpečnosti jednotlivcov, alebo
  - 3) požadovanie informácií súvisiacich s organizáciami alebo špecifickými spravodajskými činnosťami v oblasti štátnej bezpečnosti.
6. Komunikačné náklady národných ústrední znášajú členské štáty okrem nákladov za pripojenie.
7. Vedúci národných ústrední sa stretávajú pravidelne s cieľom poskytovať Europolu pomoc prostredníctvom poradenstva, a to z vlastnej iniciatívy alebo na základe žiadosti.

Článok 5 **Styční dôstojníci**

1. Každá národná ústredňa prideli pre Europol aspoň jedného styčného dôstojníka. Počet styčných dôstojníkov, ktorých môžu vyslať členské štáty do Europolu, určuje správna rada jednomyselným rozhodnutím. Toto rozhodnutie môže správna rada kedykoľvek zmeniť jednomyselným rozhodnutím. Ak v tomto dohovore nie je ustanovené inak, na styčných dôstojníkov sa vzťahujú vnútroštátne právne predpisy vysielajúceho členského štátu.
2. Styční dôstojníci sú poverení svojimi národnými ústredňami zastupovaním ich záujmov v rámci Europolu v súlade s vnútroštátnym právom vysielajúceho členského štátu a podľa ustanovení platných pre prevádzku Europolu.
3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 4 ods. 4 a 5, styční dôstojníci v rámci cieľov ustanovených v článku 2 ods. 1 pomáhajú pri výmene informácií medzi národnými ústredňami, ktoré ich vyslali, a Europolom, najmä pri